

КЪЩУРКА-МЪЩУРКА РУСКА НАРОДНА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Ангел Каралийчев, —

chitanka.info

В гората имаше един дъб. Дебел-предебел, стар-престарял.

Долетя един кълвач пъстър, шапката му червена, носът остър. По дънера скок-подскок с носа си чук-почук — потрака, поослуша се и започна да дълбае дупка. Поживя си в нея през лятото, отвъди си деца и отлетя.

Мина зимата, пак настана лятото.

Узна за тая дупка скорецът. Долетя. Гледа — дъб, на дъба — дупка. Ето за скореца къщурка. Попита:

— Къщурке-мъщурке, кой живее в къщурката?

От къщурката никой не отговори.

Къщурката беше празна.

Домъкна скорецът в дупката сено и слама, остана да си живее в дупката и да си отглежда децата.

Една година живя, втора година живя — взе да съхне старият дъб, залюци се: уголеми се дупката, по-широка стана.

На третата година за тая дупка узна жълтооката кукумявка.

Долетя. Гледа — дъб, на дъба — дупка колкото котешка глава.

Попита:

— Къщурке-мъщурке, кой живее в къщурката?

— Живя един кълвач пъстър с нос остър, сега живея аз — скорец, първи в гората певец. А ти що си?

— Аз съм кукумявка — паднеш ли ми в ноктите, не ахкай. Нощем долитам — цоп! — и те поглъщам. Махай се вълн от къщи, докато си цял!

Уплаши се скорецът от кукумявката и отлетя.

Кукумявката нищо не домъкна, така започна да си живее в дупката — върху своите перца.

Една година живя, втора живя — залюци се старият дъб, разшири се дупката.

На третата година за дупката узна катеричката. Пристигна. Гледа — дъб, на дъба — дупка колкото кучешка глава. Попита:

— Къщурке-мъщурке, кой живее в къщурката?

— Живя един кълвач пъстър с нос остър, живя скорец — първи в горицата певец, сега живея аз — кукумявката, паднеш ли ми в ноктите, не ахкай. А ти що си?

— Аз съм катеричка, по клонките скачам, в дупките кротувам. Имам дълги зъбчета, остри като иглици. Излизай вълн от къщурката,

докато си цяла!

Изплаши се кукумявката от катеричката, отлетя.

Домъкна катеричката мъх и заживя в дупката.

Една година живя, втора живя, а старият дъб се лющи, дупката става по-широка.

На третата година за дупката узна една белка.

Дотърча, гледа — дъб, до дъба — дупка колкото човешка глава.

Попита:

— Къщурке-мъщурке, кой живее в къщурката?

— Живя един кълвач пъстър с нос остър, живя един скорец — първи в горицата певец, живя кукумявка — паднеш ли й в ноктите, не ахкай, сега живея аз, катеричката, по клонките дето скачам, в дупките кротувам. А ти що си?

— Аз съм белката — злата горска хищница. Аз съм по-голямата сестра на пора, с мен не се закачай. Излизай от къщурката, докато си цяла!

Изплаши се катеричката от белката и побягна.

Нищо не домъкна белката, така започна да си живее в дупката — върху своята вълница.

Една година живя, втора живя, лющи се старият дъб, разшири се дупката.

На третата година узнаха за дупката пчелите. Гледат — дъб, а на дъба — дупка колкото конска глава. Въртят се, жужат и питат:

— Къщурке-мъщурке, кой живее в къщурката?

— Живя един кълвач пъстър с нос остър, живя един скорец — първи в горицата певец, живя кукумявка — паднеш ли й в ноктите, не ахкай, живя катеричка, по клонките дето скача и в дупките кротува, сега живея аз, белката — злата горска хищница. А вие кои сте?

— Ние сме пчелен рой — заедно сме порой. Въртим се, жужим, жилим, плашим малки и големи. Махай се от къщурката, докато си цяла!

Изплаши се белката от пчелите и побягна.

Домъкнаха пчелите восък и заживяха в дупката. Една година живяха, втора живяха — лющи се старият дъб, разшири се дупката.

На третата година узна за тая дупка мечката. Пристигна. Гледа — дъб, на дъба — голяма дупка като голям прозорец. Попита:

— Къщурке-мъщурке, кой живее в къщурката?

— Живя един кълвач пъстър с нос остър, живя един скорец — първи в горицата певец, живя кукумявка — паднеш ли ѝ в ноктите, не ахкай, живя катеричка, по клонките дето скача и в дупките кротува, живя белката — злата горска хищница, а сега живеем ние — пчелен рой, заедно сме порой. А ти що си?

— Аз съм Меца-мецана, при вас искам да остана!

Покачи се на дъба, навря си главата в дупката, че като напъна! Разцепи дъба на две половини, а в него смятай колко години се беше събрало вълна

и сено,

и восък,

и мъх,

и пух,

и перушинки,

и прашинки, и пих-х-х!...

От къщурката нищо не остана.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.